

„Ik heb extra genadetijd gekregen”

Naam: Anja de Jong

Leeftijd: 60 jaar (kleine foto: 19 jaar)

Woonplaats: Bergambacht

Burgerlijke staat: single

Loopbaan: lagere school, mavo, administratief medewerkster bij een timmerfabriek, managements-assistente op een school voor speciaal onderwijs, tekstschrijver bij www.missieenmijmeringen.nl

Henriëke Koster

Wat zijn de hoogte- en dieptepunten in uw leven?

„Mijn broer is op zijn zevenentwintigste verongelukt. Ik was toen 21. Dat was een dieptepunt voor het hele gezin. Het sterven van mijn ouders was ook cruciaal. Ik ben single en ik dacht na hun overlijden: waar hoor ik nu bij en hoe moet ik verder? Uiteindelijk is daar mijn boek ”Ontworteld. Rouwverwerking bij ongehuwden”, dat in 2012 verscheen, uit ontstaan.

Ik heb een chronische ziekte, sarcoidose, waardoor ik vaak ontstekingen heb in mijn longen en mijn oog. Daardoor ben ik ook twee keer een halfjaar bijna blind geweest. En twee jaar geleden werd er borstkanker bij me geconstateerd. Ik ben geopereerd, heb bestralingen gehad en zit nu in de herstelfase. De sarcoidose belemmert het herstelp proces. Dat is zwaar. Maar in mijn dieptepunten is de Heere altijd heel nabij geweest. Ik ervaar dat God voor me zorgt en ik weet me gedragen.

Een belangrijk hoogtepunt in mijn leven was dat de Heere me vastgreep en dat ik me, mede door een preek van Henri Nouwen, heel geliefd voelde. Verder heb ik nu een baan op een school voor speciaal onderwijs, waardoor ik in aanraking kom met kinderen. Dat is een grote zegen, omdat ik zelf geen kinderen heb.

Toen ik vijftig werd heb ik het groot gevierd, en mijn zestigste verjaardag ook. Ik ben echt een gezegend mens. Ondanks dat ik zelf geen kinderen heb, kan ik enorm genieten van kinderen. Ik ben niet verbitterd, want dan heb je dubbel verdriet. Soms schrijnt het, zoals met Moederdag. Maar

gelukkig kwamen er nichtjes eten. Ik vind het belangrijk om de hoogtepunten te zien.”

Wat houdt u tegenwoordig zoal bezig?

„Ik werk momenteel drie ochtenden op een school en daar geniet ik enorm van. Door de borstkanker heb ik een tweede kans en extra genadetijd gekregen. Ik ben stilgezet bij de vraag: leef ik zoals de Heere het wil? Dat probeer ik uit te dragen. Waar gaat het om in het leven? Niet om alle bezittingen op aarde. Er is een leven na de dood. Het gaat erom wie we zijn in Gods ogen, niet wie we zijn in de maatschappij. Daar schrijf ik columns en blogs over.

Omdat ik single ben, denk ik soms: wie zorgt er voor me over twintig jaar? Dat zijn enge gedachten. Maar de Heere heeft altijd voor me gezorgd,

zou Hij het dan niet doen? Ik heb twee boeken geschreven over het single zijn. Momenteel is vrijgezel zijn veel meer geaccepteerd dan toen ik jong was. Toen ik 25 was en er mee zat, waren er bijna geen boeken over te vinden. Ik liep met vragen als: Ik ben alleen, mankeert er iets aan me, of ben ik gek? Ik zou aan mijn generatiegenoten willen doorgeven dat je goed bent zoals je bent, ook als single.”

Hoe gaat u om met het gegeven dat u de laatste fase van uw leven hebt bereikt?

„Zestig is nog relatief jong. Maar het leven kan morgen zomaar voorbij zijn. Of juist beginnen, net hoe je het wilt noemen. Daar sta ik bij stil. Ik heb niet het idee dat ik nog van alles moet doen, voordat ik overlijd. Dat station ben ik al gepasseerd door alles wat er gebeurd is. Elke dag is een nieuw geschenk en wat doe ik daarmee? Ik ben altijd blij als ik weer jarig ben en er weer een jaar bij gekregen heb. Verder wil ik uitdragen dat het geloof heel belangrijk voor me is. Daar wil ik graag transparant in zijn. Daarnaast zou ik mensen willen oproepen om open en eerlijk te zijn. Ook met het oog op single zijn. Het vrijgezel zijn kan zeer doen en je mag er verdriet van hebben. Ik heb er ook strijd mee gehad. Benoem dat maar en durf kwetsbaar te zijn.”

